

2. A doua întrebare, în cazul în care răspunsul la prima întrebare este că protecția consumatorului în conformitate cu Directiva 93/13 se acordă nu fiecărui consumator, ci doar consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, poate fi considerat un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat consumatorul care nu a citit contractul de credit ipotecar semnat, indexat într-o monedă străină în valoare de 150 000 PLN, încheiat pe 30 de ani? Un astfel de consumator poate fi acoperit de protecție în temeiul Directivei 93/13?
3. A treia întrebare, în cazul în care răspunsul la prima întrebare este că protecția consumatorului în conformitate cu Directiva 93/13 se acordă nu fiecărui consumator, ci doar consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, poate fi considerat un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat consumatorul care, deși a citit contractul de credit ipotecar încheiat pe 30 de ani, indexat într-o monedă străină în valoare de 150 000 PLN, dar nu l-a înțeles pe deplin și totuși nu a încercat să înțeleagă semnificația acestuia înainte de încheiere, în special, nu s-a adresat celeilalte părți din contract – banca – pentru a solicita clarificări legate de înțelesul acestuia și de înțelesul dispozițiilor sale individuale? Un astfel de consumator poate fi acoperit de protecție în temeiul Directivei 93/13?

(¹) JO 1993 L 95, p.29, Ediție specială, 15/vol. 002, p. 273.

**Recurs introdus la 12 mai 2020 de Claudio Necci împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra)
din 25 martie 2020 în cauza T-129/19, Necci/Comisia**

(Cauza C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Claudio Necci (reprezentanți: S. Orlandi, T. Martin, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 25 martie 2020 în cauza Necci/Comisia, T-129/19;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului Uniunii Europene;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Recurentul solicită anularea Ordonanței pronunțate la 25 mai 2020 în cauza T-129/19, prin care Tribunalul Uniunii Europene a respins acțiunea sa în anulare ca inadmisibilă și l-a obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Recurentul invocă în acest scop trei motive:

Primul motiv se întemeiază pe denaturarea obiectului litigiului întrucât Tribunalul Uniunii Europene a considerat că decizia din 18 iulie 2011 îl leza pe recurent.

Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a dreptului său la protecție jurisdicțională efectivă în măsura în care, dacă acțiunea sa este admisibilă, recurentul nu dispune de nicio cale de atac pentru a contesta faptul că nu beneficiază de nicio asigurare socială, în pofida faptului că a lucrat toată viața.

Al treilea motiv se întemeiază pe o încălcare a principiului unicității legislației aplicabile întrucât Tribunalul Uniunii Europene a statuat că pierderea oricărei asigurări sociale în Italia în urma transferului „rezultă din norme juridice specifice dreptului național în cauză și nu are niciun efect asupra situației sale în raport cu RCAM”.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polonia)
la 12 mai 2020 – M.P., B.P./„A” care își desfășoară activitatea prin intermediul „A.” S.A.**

(Cauza C-212/20)

(2020/C 304/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: M.P., B.P.

Pârât: „A.” care își desfășoară activitatea prin intermediul „A.” S.A.

Întrebările preliminare

- 1) În lumina articolului 3 alineatul (1), a articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și a considerentelor acesteia, care prevăd obligația de redactare a contractelor într-un limbaj clar și inteligibil și necesitatea interpretării îndoielilor în favoarea consumatorului, o clauză contractuală care determină rata de cumpărare și de vânzare a monedei străine într-un contract de credit indexat în monedă străină trebuie formulată fără echivoc, și anume astfel încât împrumutatul/consumatorul să poată determina în mod independent acest curs într-o anumită zi, sau în lumina tipului de contract menționat la articolul 4 alineatul (1) din directiva sus-menționată, a naturii contractului pe termen lung (câteva decenii) și a faptului că valoarea în monedă străină este supusă modificărilor (în orice moment) este posibilă formularea clauzei contractuale într-o mod mai general, și anume cu referire la valoarea de piață a monedei străine, ceea ce împiedică apariția unui dezechilibru semnificativ între părți cu privire la drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, în sensul articolului 3 alineatul (1) din directiva sus-menționată?
- 2) În cazul unui răspuns pozitiv la prima întrebare, în lumina articolului 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și a considerentelor acesteia este posibil ca o clauză contractuală privind determinarea de către creditor (bancă) a ratei de cumpărare și de vânzare a unei monede străine să fie interpretată astfel încât să rezolve îndoielile ce decurg din contract în favoarea consumatorului și să se presupună că contractul determină ratele de cumpărare și de vânzare a monedei străine nu în mod arbitrar, ci conform principiilor pieței libere, mai ales într-o situație în care ambele părți au avut aceeași înțelegere a clauzelor contractuale care definesc rata de cumpărare și de vânzare a unei monede străine sau atunci când împrumutatul/consumatorul nu a fost interesat să pună în discuție clauzele contractuale la momentul încheierii contractului și pe durata executării acestuia și nu s-a familiarizat cu conținutul contractului la momentul încheierii lui și pe toată durata acestuia?

⁽¹⁾ JO1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.